

3656/2023/KHK

KUKHK-44075/DS/2022-3

Krajský úřad Královéhradeckého kraje

VÁŠ DOPIS ZN.:

ZE DNE:

NAŠE ZNAČKA (č. j.): KUKHK-44075/DS/2022-3 DV

VYŘIZUJE: Mgr. Darina Vanická

ODBOR | ODDĚLENÍ: Doprava a SH / Oddělení dopravy,

LINKA | MOBIL: 775 563 574

E-MAIL: dvanicka@kr-kralovehradecky.cz

Zastoupený:

JUDr. Petrem Janem Bakešem,
advokátem

se sídlem U Olší 280
277 31 Velký Borek

DATUM: 09.01.2023

ID DS: cvggrbw

Počet listů: 14

Počet příloh: 0 / listů: 0

Počet svazků: 0

Sp. znak, sk. režim: 67.1, V/1

ROZHODNUTÍ O ODVOLÁNÍ

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, se sídlem v Hradci Králové, odbor dopravy a silničního hospodářství, dle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), za použití § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), jako příslušný odvolací orgán, projednal podle § 98 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) odvolání, které podal

, (dále jen „odvolatel“), prostřednictvím zmocněnce JUDr. Petra Jana Bakeše, advokáta, se sídlem U Olší 280, 277 31 Velký Borek (dále jen „zmocněnec“), proti rozhodnutí Městského úřadu Vrchlabí, čj. MUVR/39143/2022/CERJI, sp. zn. OD/2686/2022-CERJI/26, případ č. PD/0300/2022/OD-VR/CERJI, ze dne 14.11.2022.

Tímto rozhodnutím byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu), kterého se z nedbalosti dopustil tím, že dne 20.03.2022 v 09:49 hodin, na silnici č. II/295, u BČS Benzina, v ulici Vrchlabská, v obci Špindlerův Mlýn, okr. Trutnov, řídil, ve směru jízdy do obce Vrchlabí, motorové vozidlo značky Hyundai, registrační značky , přičemž byl předepsaným způsobem zastaven hlídkou PČR DI Trutnov a následně vyzván k podrobení se dechové zkoušce ke zjištění, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn alkoholem. Dechová zkouška byla provedena digitálním analyzátozem alkoholu v dechu typu

Alcotest 7510 Dräger, výrobní číslo ARNK-0442, kdy první dechovou zkouškou bylo řidiči dne 20.03.2022 v 09:50 hodin naměřeno 0,67 g/kg alkoholu v dechu a druhou (ověřovací) dechovou zkouškou, bylo řidiči dne 20.03.2022 v 09:55 hodin naměřeno 0,63 g/kg alkoholu v dechu. K lékařskému vyšetření nebyl řidič vyzván a ani o to sám nežádal. Při zohlednění maximální dovolené chyby analyzátoru alkoholu v dechu a expertně stanovené hodnoty nejistoty přepočtu na hodnotu alkoholu v těle ve výši 0,24 g/kg byla řidiči prokázána hladina alkoholu v krvi minimálně ve výši 0,43 g/kg. Řidiči nebyl policistou na místě silniční kontroly zadržen řidičský průkaz, čímž porušil ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu.

Za přestupek mu byl podle § 35 písm. b) a § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky a dle § 125c odst. 5 písm. c) zákona o silničním provozu, uložen správní trest, pokuta ve výši 7 000 Kč, splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí a podle § 35 písm. c) a § 47 zákona o odpovědnosti za přestupky a dle § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Současně mu byla podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a dle § 6 odst. 1 Vyhlášky MV ČR č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění, uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku, ve výši 1 000 Kč, splatné do 30-ti dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Pokutu a náklady řízení lze hradit postupem uvedeným v napadeném rozhodnutí.

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, jako odvolací orgán, po přezkoumání celého spisového materiálu a na základě podaného odvolání, rozhodl podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu tak, že doplňuje ve skutkové větě výroku porušení zvláštního právního předpisu,

„...čímž porušil ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu“.

takto:

„...čímž porušil ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu v návaznosti na § 19 a § 20 odst. 3 zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek ve znění pozdějších předpisů a nálezu Ústavního soudu č. 81/2018 Sb., .“

Ve zbytku se rozhodnutí Městského úřadu Vrchlabí, čj. MUVR/39143/2022/CERJI, sp. zn. OD/2686/2022-CERJI/26, případ č. PD/0300/2022/OD-VR/CERJI, ze dne 14.11.2022, podle § 90 odst. 5 věty druhé správního řádu potvrzuje.

Odůvodnění

I. Vymezení věci

Napadeným rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu (*„Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích, v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky“*).

Tímto svým jednáním odvolatel porušil § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu (*„Řidič nesmí řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky; v případě jiných návykových látek uvedených v prováděcím právním předpise se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, pokud její množství v krevním vzorku řidiče dosáhne alespoň limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem“*), v návaznosti na § 19 zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek ve znění pozdějších předpisů (*„Osoba, která vykonává činnost, při níž by mohla ohrozit život nebo zdraví jiné osoby nebo poškodit majetek, nebo ve vztahu k níž jiný právní předpis stanoví zákaz požívat alkohol nebo užívat jiné návykové látky, nesmí požívat alkoholické nápoje nebo užívat jiné návykové látky při výkonu této činnosti nebo před jejím vykonáváním, a to tak, aby zajistila, že tuto činnost nebude vykonávat pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky“*) a § 20 odst. 3 zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek ve znění pozdějších předpisů (*„Spočívá-li orientační vyšetření na ovlivnění alkoholem v dechové zkoušce provedené analyzátozem alkoholu v dechu, který splňuje podmínky stanovené jiným právním předpisem, odborné lékařské vyšetření se neprovede.“*) a nálezu Ústavního soudu č. 81/2018 Sb.,

Odvolatel 20.03.2022 v 09:49 hodin, na silnici č. II/295, u BČS Benzina, v ulici Vrchlabská, v obci Špindlerův Mlýn, okr. Trutnov, řídil, ve směru jízdy do obce Vrchlabí, motorové vozidlo značky Hyundai, registrační značky _____, přičemž byl předepsaným způsobem zastaven hlídkou PČR DI Trutnov a následně vyzván k podrobení se dechové zkoušce ke zjištění, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn alkoholem. Dechová zkouška byla provedena digitálním analyzátozem alkoholu v dechu typu Alcotest 7510 Dräger, výrobní číslo ARNK-0442, kdy první dechovou zkouškou bylo řidiči dne 20.03.2022 v 09:50 hodin naměřeno 0,67 g/kg alkoholu v dechu a druhou (ověřovací) dechovou zkouškou, bylo řidiči dne 20.03.2022 v 09:55 hodin naměřeno 0,63 g/kg alkoholu v dechu. K lékařskému vyšetření nebyl řidič vyzván a ani o to sám nežádal. Při zohlednění maximální dovolené chyby analyzátoru alkoholu v dechu a expertně stanovené hodnoty nejistoty přepočtu na hodnotu alkoholu v těle ve výši 0,24 g/kg byla řidiči prokázána hladina alkoholu v krvi minimálně ve výši 0,43 g/kg. Řidiči nebyl policistou na místě silniční kontroly zadržen řidičský průkaz.

II. Argumenty a námitky obsažené v odvolání

Proti rozhodnutí podal zmocněnec dne 28.11.2022 blanketní odvolání, ve kterém uvedl, že:

odvoláním napadené rozhodnutí je nezákonné, nesprávné, pro nedostatek důvodů nepřezkoumatelné, vydání rozhodnutí předcházelo nezákonný proces a správní orgán nesprávně a neúplně zjistil skutkový stav. Odvolací důvody zpřesní a rozvede v přiměřené lhůtě, neboť obviněný má potřebu se důkladně seznámit s celým spisovým materiálem a udělit mu další pokyny stran odvolacích důvodů.

Blanketní odvolání bylo doplněno podáním ze dne 06.12.2022. V doplnění odvolání zmocněnec uvedl, že:

výroková část odvoláním napadeného rozhodnutí nenaplní požadavky podle § 93 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť ve skutkové větě absentuje nezaměnitelné označení místa spáchání přestupku. Označení místa spáchání přestupku uvedením toliko zeměpisného názvu obce „Špindlerův Mlýn“ s názvy ulice „Vrchlabská“ s upřesněním „u BČS Benzina“ nenaplní požadavek zákonodárce na popis skutku s nezaměnitelným označením místa jeho spáchání. Místní označení se zpřesněním u BČS Benzina, nenaplní požadavek na nezaměnitelné označení místa spáchání přestupku, neboť není ani zřejmé, v jakém směru měl obviněný jet a kterým směrem, stejně tak není zřejmé, kde konkrétně byl obviněný vlastně kontrolován. Zpřesnění „u BČS Benzina“ je velmi obecné a neurčité, ačkoliv se na místě nalézají dostatek nezaměnitelných bodů vč. GPS souřadnic, jimiž bylo možné zpřesnit místo spáchání přestupku, tak aby bylo nezaměnitelně označeno. Určení místa, kde se měl obviněný dopustit protiprávního jednání je zcela stěžejní, neboť pravidla silničního provozu tíží obviněného primárně na pozemních komunikacích, a nikoliv na jiných typech komunikací, pokud neprojeví vůli majitel jiného typu komunikace. Nezaměnitelné označení místa spáchání přestupku je stěžejní i pro zachování identifikace skutku a současně i ochranou obviněného před opakovanou přičitatelností jeho protiprávního jednání. Za daných okolností nebylo místo spáchání přestupku natolik jednoznačně a nezaměnitelně označeno, aby byla vyloučena záměna za jiné, což způsobuje zásadní vadu skutkové větě a výrokové části. Z výrokové části napadeného rozhodnutí se tak nepoddává zcela jednoznačně a určitě místo spáchání přestupku a není tak reálně naplňována právní zásada „*Bis de eadem re ne sit actio*“ (ať není dvakrát žaloba v téže věci).

Odvolatel dále namítl, že bylo zcela neodůvodněně zasaženo jeho právo na právní pomoc a svobodnou volbu advokáta, coby jeho zástupce, neboť správní orgán v rozporu s realitou doručoval písemnosti advokátovi Mgr. Kamilu Fotrovi, ačkoliv správnímu orgánu přinejmenším od doby ústního jednání dne 22.08.2022 je zřejmé, že obviněného zastupuje jiný advokát. Správní orgán nesprávně interpretoval substituční oprávnění zprvu zmocněného advokáta Mgr. Kamila Fotra a přesto, že v řízení aktivně vystupoval jiný advokát opakovaně písemnosti zasílal advokátovi Mgr. Kamilu Fotrovi. Správní orgán musel vědět, že je obviněný reálně zastoupen jiným advokátem, jenž předtím působil v advokátní kanceláři Mgr. Kamila Fotra, jako advokátní koncipient. Omezení substitučního oprávnění je patrné právě z plné moci

Mgr. Kamila Fotra, kdy je substituce omezena jen na zaměstnance advokáta. Správní orgán se mohl prostým nahlédnutím do registru ČAK přesvědčit, zda Mgr. Kamil Fotr má zaměstnance, resp. zda nynější zmocněnec je advokátním koncipientem či nikoliv. Odvolatel trvá na tom, že správní orgán nezjistil pravý stav věci podle § 3 správního řádu a v rozporu se zákonem doručoval písemnosti advokátovi, který jej prokazatelně již nezastupoval. Obviněný v těchto souvislostech poukazuje zejména na to, že zákonodárce k poskytování právní pomoci povolal zejména advokáty srov. § 2 odst. 1 písm. a) zákona o advokacii. Tedy pokud za obviněného v řízení vystupuje svým jménem a na jeho účet advokát, není žádného rozumného, ba ani právního důvodu domnívat se, že je zastoupen jinou osobou než tímto advokátem, neboť si lze jen těžko představit, že by advokát vystupoval za jiného, z jiného než zákonného důvodu. V těchto souvislostech je třeba poukázat na skutečnost, že zmocněný advokát aktivně za obviněného vystupoval, komunikoval se správním orgánem atp., naproti tomu předchozí zmocněnec advokát Mgr. Kamil Fotr byl zcela nečinný. Správní orgán si měl nejprve ujasnit, kdo obviněného vlastně zastupuje, neboť právě toto zjištění má přímou vazbu na příkaz zákonodárce stran doručování písemností ve smyslu § 34 odst. 2 správního řádu. Správnímu orgánu muselo být zřejmé, že v jednom řízení nemohu být dva zmocněnci, což je patrné z § 33 odst. 1 správního řádu. Shora vytýkané vady způsobují nezákonný proces a zásah do objektivních práv obviněného nejen na právní pomoc, ale i do práv podle § 36 správního řádu.

Odvolatel dále namítl nedostatečné zhodnocení důkazů ze strany správního orgánu I. stupně, nevysvětlení naplnění objektivního znaku přestupku a zpochybňuje, výsledek dechové zkoušky, protože kromě výpovědi policistů není ve spise žádných objektivních důkazů, že byl obviněný poučen o právu žádat vyšetření podle zvláštního právního předpisu.

Odvolatel navrhuje, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a řízení o přestupku zastavil.

III.

Přezkoumání formálních náležitostí odvolání a včasnost podání

Podle § 88 odst. 1 správního řádu, neshledá-li správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, podmínky pro postup podle § 87, předá spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu do 30-ti dnů ode dne doručení odvolání. Blanketní odvolání bylo doručeno správnímu orgánu I. stupně dne 30.11.2022, doplnění odvolání dne 06.12.2022, nadřízenému správnímu orgánu byl spisový materiál včetně stanoviska doručen dne 09.12.2022.

Odvolací správní orgán nejprve přezkoumal formální náležitosti odvolání a shledal, že odvolání je podáno včas, neboť bylo podáno ve lhůtě 15 dnů od doručení napadeného rozhodnutí (§ 83 odst. 1 správního řádu).

Napadené rozhodnutí bylo oznámeno (doručeno) zmocněnci dne 14.11.2022, blanketní odvolání bylo podáno dne 28.11.2022, tedy v zákonné lhůtě.

IV. Právní hodnocení odvolacího správního orgánu

Dle § 98 zákona o odpovědnosti za přestupky odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu.

Odvolací správní orgán přezkoumal správnost celého řízení a dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně při řešení tohoto přestupku postupoval dle § 3 správního řádu, tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu, tedy se zásadou legality, zásadou zákazu zneužití pravomoci, resp. zákazu zneužití správní úvahy, zásadou proporcionality a ochrany dobré víry, zásadou ochrany veřejného zájmu a zásadou nestranného přístupu, resp. formální spravedlnosti.

V „Oznámení přestupku“ Policie ČR, Dopravního inspektorátu Trutnov, ze dne 29.03.2022, čj. KRP-30462-3/PŘ-2022-051006, je uvedeno, že odvolatel dne 20.03.2022 v 09:49 hod., v obci Špindlerův Mlýn, na silnici č. II/295, směr Vrchlabí, řídil osobní motorové vozidlo tovární značky Hyundai Santa Fe, registrační značky , přičemž byl u BČS Benzina zastaven a kontrolován hlídkou policie ČR. Při kontrole byl vyzván k provedení dechové zkoušky na alkohol pomocí přístroje Alcotest 7510 Dräger, kterému se podrobil. První dechovou zkouškou mu bylo dne 20.03.2022 v 09:50 hodin naměřeno 0,67 g/kg alkoholu v dechu a druhou dechovou zkouškou, mu bylo dne 20.03.2022 v 09:55 hodin naměřeno 0,63 g/kg alkoholu v dechu. K lékařskému vyšetření nebyl vyzván a ani o to sám nepožádal. Podezření z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu.

Součástí spisové dokumentace je oznámení přestupku, oznámení přestupku řízení vozidla pod vlivem alkoholu, které odvolatel podepsal, úřední záznamy, Úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky (JNL) před anebo během jízdy, Zápisy dechových zkoušek, Ověřovací list č. 1014-OL-42419-21 přístroje Alcotest 7510 Dräger s platností ověření do 16.11.2022, kalibrační protokol a fotodokumentace dokladů. Správní orgán I. stupně doložil do spisového materiálu výpis z evidenční karty řidiče a protokol o ústním jednání a výsleších svědků, zasahujících policistů.

Správní orgán I. stupně vydal dne 05.05.2022 příkaz, který byl odvolateli doručen fikcí dne 16.05.2022. Dne 24.05.2022 byl podán odpor, v zákonné lhůtě.

Správní orgán I. stupně pokračoval v řízení a písemností ze dne 27.05.2022 předvolal odvolatele k ústnímu jednání na den 29.06.2022. Písemnost byla odvolateli doručena poštou dne 06.06.2022.

Dne 27.05.2022 byla správnímu orgánu doručena plná moc k zastupování odvolatele zmocněncem Mgr. Kamilem Fotrem, advokátem.

Dne 28.06.2022 byla správnímu orgánu I. stupně doručena omluva odvolatele z důvodu zdravotních a žádost o stanovení jiného termínu jednání.

Správní orgán I. stupně písemností ze dne 28.07.2022 předvolal odvolatele k ústnímu jednání na den 22.08.2022. Písemnost byla doručena zmocněnci datovou schránkou dne 28.07.2022.

Ve stanoveném termínu, dne 22.08.2022, proběhlo ústní jednání a dokazování za přítomnosti zmocněnce JUDr. Petra Jana Bakeše. Substituční plná moc předložena. zmocněnce. O tomto byl sepsán protokol.

Dne 01.09.2022 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno vyjádření k ústnímu jednání.

Správní orgán I. stupně písemností ze dne 16.09.2022 zaslal odvolateli předvolání k ústnímu jednání na den 13.10.2022 a vyrozuměl ho předvolání svědků, zasahujících policistů a současně ho poučil dle § 36 odst. 3 správního řádu o tom, že má možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí v závěru ústního jednání. Písemnost byla doručena zmocněnci datovou schránkou dne 16.09.2022.

Dne 13.10.2022 byla správnímu orgánu I. stupně doručena, cestou veřejné datové sítě, omluva substitučního zmocněnce JUDr. Petra Jana Bakeše z nařízeného ústního jednání.

Ve stanoveném termínu, dne 13.10.2022, proběhlo ústní jednání a dokazování a výslechy svědků bez přítomnosti odvolatele i zmocněnce. O tomto byl sepsán protokol.

Správní orgán I. stupně písemností ze dne 17.10.2022 zaslal odvolateli vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu, a to do 7 pracovních dnů ode dne doručení písemnosti a protokol o ústním jednání a poučení. Písemnost byla doručena zmocněnci datovou schránkou dne 17.10.2022.

Dne 14.11.2022 bylo vypraveno rozhodnutí, které bylo zmocněnci doručeno do datové schránky dne 14.11.2022. Blanketní odvolání bylo podáno dne 28.11.2022 vč. plné moci k zastupování zmocněncem JUDr. Petrem Janem Bakešem, advokátem, tedy v zákonné lhůtě. Správní orgán I. stupně odvolatele písemností ze dne 30.11.2022 vyzval odvolatele k odstranění nedostatků podání. Doplnění odvolání bylo doručeno dne 06.12.2022.

K výše uvedenému odvolací orgán konstatuje, že zjištěné skutečnosti, týkající se nyní projednávaného přestupku ze dne 20.03.2022, obsažené v předmětném spisovém materiálu považuje za prokázané, neboť to, že odvolatel řídil motorové vozidlo tovární značky Hyundai, registrační značky , po požití alkoholu nebo v takové době po požití alkoholu, kdy by mohl být ještě pod jeho vlivem, což bylo řádně zadokumentováno v oznámení přestupku Policií České republiky a předloženém spisovém materiálu. Předmětné vozidlo bylo hlídkou policie zastaveno a v řidiči byl ztotožněn odvolatel. To, že odvolatel řídil motorové vozidlo po požití alkoholu nebo v takové době po požití alkoholu, po kterou je ještě pod jeho vlivem, bylo prokázáno provedením orientační dechové zkoušky pomocí přístroje Alcotest 7510 Dräger, kdy bylo naměřeno 0,67 ‰ alkoholu v jeho dechu a při opakované dechové zkoušce 0,63 ‰ alkoholu v jeho dechu. Po odečtu tzv. fyziologické hladiny alkoholu (0,24 ‰),

byla zjištěna minimální hodnota 0,43 ‰ alkoholu v jeho dechu. Odvolatel tuto skutečnost na místě nerozporoval a lékařské vyšetření po poučení nežádal. Toto bylo řádně zadokumentováno v oznámení přestupku Policií České republiky a předloženém spisovém materiálu.

Odvolací orgán doplňuje, že odvolatel byl policisty dotazován na požívání alkoholu před jízdou (viz Úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky (JNL) před anebo během jízdy, list 4 spisu), kdy odvolatel uvedl a následně stvrdil svým podpisem, že dne 19.03.2022 od 20:00 hod do dne 20.03.2022 02:00 hod., požil destilát 0,35 l a 0,5 l blíže nespecifikovaného piva.

Odvolací orgán dále konstatuje, že správním orgánem I. stupně byl proveden odečet fyziologické hladiny alkoholu (0,24 ‰) v souladu s Metodikou Ministerstva dopravy ČR č.j.285/2009-160-OST a v souladu s Metodikou měření alkoholu v dechu pro analyzátory alkoholu v dechu - Pracovní postup č.114-MP-C008-08, který vydal Český metrologický institut, Oblastní inspektorát Praha. Po odečtu maximální dovolené chyby analyzátoru alkoholu v dechu a expertně stanovené hodnoty nejistoty přepočtu na hladinu alkoholu v těle 0,24 ‰ odečtené od první hodnoty 0,67 ‰, která byla verifikována druhou dechovou zkouškou 0,63 ‰ v odpovídajícím časovém i množstevním rozestupu, byla dechovou zkouškou zjištěna hodnota alkoholu v krvi nejméně ve výši 0,43 ‰, přičemž v České republice při řízení vozidla platí takzvaná nulová tolerance. Vzhledem k tomu, že pracovní postup pro měření alkoholu v dechu byl dodržen, obviněný odběr krve nežádal a orientační vyšetření dechovou zkouškou bylo provedeno analyzátozem alkoholu v dechu splňujícím podmínky stanovené jiným právním předpisem, považuje odvolací orgán výsledky dechových zkoušek za plně akceptovatelné a tím za bezpečně prokázané, že obviněný řídil vozidlo v takové době po požití alkoholického nápoje, po kterou mohl být ještě pod vlivem alkoholu, kdy v době řízení motorového vozidla činila hladina alkoholu v krvi obviněného nejméně 0,43 ‰.

Odvolací orgán úplnost dodává, že odečet fyziologické hladiny alkoholu ve výši 0,24 ‰ má zásadní vliv na zjištění, zda přestupce řídil v době, kdy mohl být ještě pod vlivem alkoholu a dopustil se tak přestupku. Další významný vliv na práva přestupce, lze spatřovat v tom, zda je po odečtu hodnoty 0,24 ‰, zjištěna hodnota do 0,30 ‰ v dechu řidiče, kdy v rámci bodového hodnocení řidiče nejsou přestupci zaznamenány body v registru řidičů, oproti zjištěné hodnotě nad 0,30 ‰ v dechu řidiče, kdy v rámci bodového hodnocení řidiče je řidiči zaznamenáno 7 bodů v registru řidičů. Viz příloha zákona o silničním provozu - Přehled jednání spočívajících v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za tato jednání (*„řízení vozidla bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo v takové době po jeho požití, po kterou je řidič ještě pod vlivem alkoholu, je-li zjištěný obsah alkoholu u řidiče vyšší než 0,3 promile, nebo řízení vozidla bezprostředně po užití jiné návykové látky nebo v takové době po užití jiné návykové látky, po kterou je řidič ještě pod jejím vlivem“*).

K námitce odvolatele, že kromě výpovědi policistů není ve spise žádných objektivních důkazů, že byl poučen o právu žádat vyšetření podle zvláštního právního předpisu, odvolací orgán konstatuje, že neshledal žádné rozpory a pochybení při provedení dechových zkoušek, a dále dodává, že pokud odvolatel měl o provedení dechových

zkoušek pochybnosti, mohl požádat o provedení lékařského vyšetření spojeného s odběrem krve, ke zjištění míry jeho ovlivnění alkoholem, který, jak sám přiznal, před jízdou požil. O možnosti požádat o provedení lékařského vyšetření byl řádně poučen, což stvrdil svým podpisem při podepsání Úředního záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky (JNL) před anebo během jízdy (viz list 4 spisu). Odvolací orgán nepochybuje o tom, že k dechové zkoušce, které se na základě výzvy policisty podrobil, byl odvolatel řádně vyzván, což vyplývá z výpovědi svědka, pprap. Petra Vítka (viz list 49 spisu). Námitku odvolatele považuje odvolací orgán za nedůvodnou.

Z přestupku, z něhož je obviněný viněn, se primárně řízení pod vlivem alkoholu nebo v takové době po požití alkoholického nápoje, kdy byl ještě pod vlivem alkoholu dokazuje zápisy o provedených dechových zkouškách, v daném případě provedených přístrojem Alcotest 7510 Dräger, který se pravidelně ověřuje. Jedná se tedy o privilegovaný důkaz.

Úkolem odvolacího orgánu bylo posoudit, zda správní orgán I. stupně provedl dokazování v potřebném rozsahu, tedy zda si opatřil dostatečné podklady pro rozhodnutí. Odvolací orgán dále zkoumal, zda dokazování provedl správní orgán v souladu se zákonem a zda závěry, k nimž dospěl a které vyjádřil v odůvodnění svého rozhodnutí, mají oporu v provedených důkazech. Úkolem bylo tedy posoudit, zda vyslovený právní závěr má oporu ve zjištěném skutkovém stavu, tedy ve výsledku provedeného dokazování. Odpovědnost za přestupkové jednání dovozována z důkazů, které tvoří ucelený logicky provázaný důkazní řetězec, v němž žádný důkaz nezpochybňuje pravost, věrohodnost a přesvědčivost důkazů ostatních. Logická a ničím nenarušovaná soustava vzájemně se doplňujících nepřímých důkazů spolehlivě prokazuje všechny okolnosti spáchaného skutku, majícího znaky skutkové podstaty přestupku, nad vši rozumnou pochybnost, že se přestupkového jednání, jak je popsáno výše odvolatel dopustil a měl by být tedy za přestupky postižen. V nyní posuzované věci je nutno již na tomto místě uvést, že správní orgán shromáždil důkazy proti odvolateli, přičemž závěr jimi dovozovaný je v souladu s podstatnou částí jimi provedeného dokazování.

K námitce odvolatele, ohledně nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí odvolací orgán, po přezkoumání napadeného rozhodnutí, neshledal zásadní vady, pro které by mělo být napadené rozhodnutí zrušeno, a proto považuje námitku odvolatele za nedůvodnou.

K nyní projednávané věci odvolací orgán dodává, že dle § 15 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek vyžaduje zavinění. Postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Subjektivní stránka vědomé nedbalosti pachatele je dána tehdy, jestliže pachatel ví, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit chráněný zájem, ale bez přiměřeného důvodu spoléhá na to, že se tak nestane. V daném případě odvolatel musel chápat, že pokud předchozího večera požíval alkoholické nápoje, a tudíž řídí v době, kdy by ještě mohl být pod vlivem alkoholu, že jedná protiprávně. Je nepochybné, že obviněný věděl, že se dopustil protiprávního jednání.

Odvolací správní orgán dále uvádí, že přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky

stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin. V řízení o přestupku je rozhodováno o vině a trestu za porušení práva, je proto třeba zkoumat naplnění obecných znaků přestupku, a to především, zda jednání obviněného bylo v rozporu s právem, tj. zda byla porušena nebo nesplněna právní povinnost stanovená zákonem, ale také, zda je naplněna otázka zavinění, jakož i naplnění předpokladů pro uložení správního trestu a jeho výše. K odpovědnosti za přestupek postačuje zavinění z nedbalosti (§ 15 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky) a zájem společnosti na dodržování pravidel provozu na pozemních komunikacích upravených zákonem, který byl jednáním obviněného porušen, je zřejmý. Ustanovení § 125c zákona o provozu na pozemních komunikacích, definuje přestupky proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu. Ve spisovém materiálu Městského úřadu Vrchlabí sp. zn. OD/2686/2022-CERJL, jsou důkazní materiály zaznamenávající skutečnost, že se obviněný dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu.

Z definice přestupku dle § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky vyplývá, že přestupek je tvořen kombinací formálních a materiálních znaků. Formálními znaky přestupku rozumíme jednak obecné zákonné znaky (např. věk, přičetnost, zavinění), a dále typové znaky, tj. znaky skutkové podstaty, které jednotlivé přestupky charakterizují a umožňují je i navzájem odlišit. Materiální znak přestupku je jeho společenská škodlivost, ohrožení či porušení zájmu společnosti. Stupeň společenské škodlivosti je nutno posoudit u každého případu zvlášť, je dán konkrétními okolnostmi daného případu. Má-li být konkrétní jednání označeno jako přestupek, musí být naplněny zároveň jak materiální, tak i formální znaky dotyčného přestupku. Objektem přestupku je právem chráněný zájem, který byl spácháním přestupku porušen. V daném případě byl ohrožen právem chráněný zájem, neboť odvolatel řídil motorové vozidlo v době, kdy byl pod vlivem alkoholu a svým jednáním přímo ohrožoval životy a majetek ostatních účastníků provozu na pozemních komunikacích. Škodlivý následek coby znak skutkové podstaty přestupků se přitom zpravidla neprojevuje materiálně, obvykle je vyjádřen samotným faktem porušení povinnosti, s nímž v podstatě spadá v jedno. Zákon o odpovědnosti za přestupky, jako celek, v obecné rovině, chrání určitý výsek právem regulovaných právních vztahů, pro které je společný zájem na náležitém a řádném výkonu veřejné správy (obecný objekt). Oproti tomu § 125c zákona o silničním provozu, jak ostatně napovídá i jeho název, má za cíl zajistit dodržování právních předpisů vztahujících se k bezpečnosti a plynulosti silničního provozu (druhový objekt). Ve shodě s doktrínou je však třeba rozlišit mezi dvěma základními formami následku, a to ohrožovacím a poruchovým. Prvně jmenovaný následek v podstatě znamená vyvolání stavu, který představuje pro objekt přestupku (tedy pro určitý zájem společnosti chráněný zákonem) hrozbu jeho poruchy neboli stav nebezpečí, druhý pak představuje již přímý zásah tohoto objektu. Zákon o provozu na pozemních komunikacích samozřejmě nemá ustanovení spojené s materiální stránkou přestupku související překročením rychlosti jízdy. Má však ustanovení § 5 odst. 2 písm. b), která obviněný vůbec nerespektoval. Skutkové podstaty přestupků jsou koncipovány tak, že již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění, v běžně se vyskytujících případech, bude stupeň nebezpečnosti činu pro společnost zpravidla takový, že zakládá důvodné podezření ze spáchání přestupku. Zákon o silničním provozu má výraznou funkci preventivní a v něm stanovené povinnosti nejsou soupisem bezvýznamných povinností, neboť pro bezpečnost silničního provozu mají zásadní význam. To lze zajistit pouze tím, že účastníci provozu na pozemních komunikacích budou jeho ustanovení respektovat

a ne porušovat. Předmětná skutková podstata je svojí povahou skutkovou podstatou zakazující a současně odkazující na konkrétní případ zákazu v zákoně o silničním provozu, pro jejíž naplnění je podstatné, že došlo k ohrožení zájmu společnosti na bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, a to zákonem předvídaným jednáním jako takovým. Určuje-li tedy § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu, že řidič nesmí řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo v takové době po požití alkoholického nápoje, kdy by mohl být ještě pod vlivem alkoholu, pak ten, kdo tak nečiní, porušuje zákon.

Z výše uvedeného je zřejmé, že odvolatel naplnil svým jednáním všechny znaky přestupku a odvolací orgán se plně ztotožňuje s názorem správního orgánu I. stupně, uvedeným v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

K výši uložené pokuty, odvolací orgán konstatuje, že správní orgán I. stupně se při rozhodování o sankci a o její výměře musí řídit určitými zásadami. Především se jedná o dodržování dvou základních principů: principu zákonnosti a principu individualizace (ve smyslu čl. 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod má každý právo, jedná-li se o občanská práva nebo závazky nebo trestní obvinění proti němu, aby tato věc byla spravedlivě, veřejně v přiměřené lhůtě projednána nezávislým a nestranným orgánem zřízeným zákonem – tzv. právo na spravedlivý proces. Z uvedených zásad vyplývá i judikatura Evropského soudu pro lidská práva.). Druh a intenzita správního trestu musí být v každém konkrétním případě stanovena tak, aby odpovídala všem zvláštnostem projednávaného přestupku. Současně se musí správní orgán řídit všemi pravidly pro ukládání správních trestů, které vyplývají ze zvláštní části zákona o silničním provozu týkající se konkrétního přestupku. Řádné odůvodnění ukládaného správního trestu je základním předpokladem pro přezkoumatelnost úvahy, kterou byl správní orgán při svém rozhodování veden. Správní orgán je povinen se při svých úvahách o konkrétním správním trestu srozumitelně a jednoznačně formulovat východiska, které jej ke stanovení konkrétního správního trestu vedly tak, aby odůvodnění stanovené výše např. pokuty bylo následně přezkoumatelné (srov. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13.12.2004, čj. 7 As 43/2004 – 51, dostupný na www.nssoud.cz).

Z judikatury Nejvyššího správního soudu v této souvislosti vyplývá, že *„jakkoli má správní orgán při ukládání pokuty volnost správního uvážení, je vázán základními principy správního rozhodování“* (srov. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2005, čj. 8 As 5/2005 - 53, dostupný na www.nssoud.cz).

Mezi tyto principy správního rozhodování patří i úplnost, resp. dostatečná odůvodněnost rozhodnutí správního orgánu, které v konečném důsledku vyvolávají i jeho přesvědčivost.

Výše uložené sankce tak musí být v každém rozhodnutí zdůvodněna způsobem nepřipouštějícím rozumné pochyby o tom, že právě taková její výše odpovídá konkrétním okolnostem individuálního případu.

Správní trest je uložen v souladu s § 125c odst. 5 písm. c) a § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu. Za předmětný přestupek (§ 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu se uloží pokuta od 2 500 Kč do 20 000 Kč a zákaz činnosti od šesti

měsíců do jednoho roku. Odvolateli byla uložena pokuta ve výši 7 000 Kč a zákaz činnosti na dobu 6 měsíců, obojí v dolní polovině zákonného rozpětí. Z výše uvedeného je patrné, že požadavek nezbytného zmocnění k uložení tohoto typu sankce byl v daném případě splněn. Odstavec 9 § 125c pak uvádí, že od uložení správního trestu podle odstavců 5 a 6 nelze v rozhodnutí o přestupku upustit. V daném případě nemohl správní orgán postupovat jinak, než jak mu ukládá zákon. Odůvodnění správního trestu, uvedené na str. 9 napadeného rozhodnutí, považuje odvolací orgán za dostatečné a plně vyhovující platným právním předpisům.

Co se týká odvolateli uložené povinnosti nahradit náklady řízení spojené s projednáváním správního deliktu, k tomu odvolací orgán uvádí, že podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou uloží správní orgán obviněnému, který byl uznán vinným. Prováděcí právní předpis stanoví výši paušální částky nákladů řízení a výši paušální částky nákladů řízení ve zvláště složitých případech, nebo byl-li přibrán znalec. V případech hodných zvláštního zřetele lze výši paušální částky na požádání snížit. Podle ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000 Kč. Odvolací orgán neshledal žádné důvody k tomu, aby výši paušální částky snížil, a proto se ztotožňuje s tím, že byla odvolateli uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku v plné výši.

Dále odvolací orgán uvádí, že změna rozhodnutí odvolacím správním orgánem by měla mít před rušením a vrácením věci k novému projednání přednost, zejména s ohledem na § 6 odst. 2 věta první správního řádu. Odvolací správní orgán může prvostupňové rozhodnutí měnit v tom případě, kdy odvoláním napadené rozhodnutí nebo řízení, které jeho vydání předcházelo, vykazuje takové právní nebo věcné vady, které je možné napravit přímo v odvolacím řízení. Odvolací správní orgán je však změnou rozhodnutí omezen, když nesmí změnit rozhodnutí nebo jeho část v tom případě, pokud by tím hrozila některému z účastníků řízení, jemuž je napadeným rozhodnutím ukládána povinnost, újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se; podle § 36 odst. 3 se postupuje, pouze pokud jde o podklady rozhodnutí nově pořízené odvolacím správním orgánem. Dalším důvodem pro možnost změny rozhodnutí odvolacím správním orgánem je § 90 odst. 3 správního řádu, podle kterého odvolací správní orgán nemůže změnit napadené rozhodnutí v neprospěch obviněného, ledaže odvolání podal také jiný účastník, jehož zájmy nejsou shodné, anebo je napadené rozhodnutí v rozporu s právními předpisy nebo jiným veřejným zájmem (zákaz reformatio in peius). Jak z výše uvedeného vyplývá, tak odvolací správní orgán mohl přistoupit ke změně výrokové části, aniž by odvolatele poškodil, nemohl mu nijak ublížit či omezit jeho procesní a hmotná práva, neboť ve skutkové větě výroku doplnil porušení zvláštního právního předpisu „...čímž porušil ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu v *návaznosti na § 19 a § 20 odst. 3 zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek ve znění pozdějších předpisů a nálezu Ústavního soudu č. 81/2018 Sb.,*“, aniž by změnil smysl skutkové věty.

Z rozhodnutí odvolacího správního orgánu je zcela zřejmé, co bylo ve výroku napadeného rozhodnutí změněno, a to pro jeho správnost. Z výroku rozhodnutí musí jednoznačně vyplývat, v čem tato změna spočívá; jinak řečeno, z rozhodnutí správního

orgánu I. stupně a tohoto rozhodnutí musí být jednoznačné, o čem a jak bylo rozhodnuto, což dle odvolacího správního orgánu je zcela jednoznačné a nezaměnitelné. Je vhodné zmínit, že výrok rozhodnutí je konstitutivní, esenciální, a proto nepominutelnou součástí správního rozhodnutí, neboť v něm správní orgán formuluje svůj závazný názor v projednávané věci. Výrok proto musí být formulován tak, aby z něho bylo zcela jednoznačně patrné, jakého správního deliktu se odvolatel dopustil a podle jakého ustanovení zákona mu byla stanovena předmětná správní sankce. Je zcela jasné, že výrok rozhodnutí je ústředním bodem celého rozhodnutí, který odvolateli stanoví určitou povinnost.

K námitce odvolatele, že ve skutkové větě absentuje nezaměnitelné označení místa spáchání přestupku, neboť označení místa spáchání přestupku uvedením toliko zeměpisného názvu obce „Špindlerův Mlýn“ s názvy ulice „Vrchlabská“ s upřesněním „u BČS Benzina“ nenaplnuje požadavek zákonodárce na popis skutku s nezaměnitelným označením místa jeho spáchání a není ani zřejmé, v jakém směru měl obviněný jet a kde konkrétně byl obviněný vlastně kontrolován, odvolací orgán konstatuje, že z výrokové části napadeného rozhodnutí je naprosto zřejmé, že odvolatel se dopustil přestupku dne 20.03.2022 v 09.49 hodin na silnici č. II/295, v obci Špindlerův Mlýn, v ulici Vrchlabská u BČS Benzina, ve směru jízdy k obci Vrchlabí, přičemž byl zastaven a kontrolován hlídkou policie. Tvzení odvolatele, že není uvedeno, v jakém směru jízdy řídil je tedy nepravdivé. Odvolací orgán má za to, že výrok napadeného rozhodnutí je plně v souladu s § 93 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky a podrobnější specifikace místa, času a způsobu spáchání přestupku by byla přehnaným formalismem, a to i s přihlédnutím k velikosti malého horského střediska Špindlerův Mlýn, kde je hlavní silnicí sil. č. II/295, vedoucí ulicí Vrchlabskou s jednou BČS Benzina – Orlen. Námitku odvolatele považuje odvolací orgán za nedůvodnou, ve snaze zpochybnit napadené rozhodnutí a vyhnout se trestu za spáchaný přestupek.

K námitce odvolatele, že nebylo ze strany správního orgánu I. stupně správně doručováno zmocněnci, odvolací orgán uvádí, že po přezkoumání spisové dokumentace neshledal, že by správní orgán I. stupně doručoval nesprávně, jinému zmocněnci. Ve spisu je založena plná moc, doručená správnímu orgánu I. stupně dne 27.05.2022, kterou odvolatel zmocnil k zastupování Mgr. Kamila Fotra, advokáta a v níž souhlasí s tím, aby zmocněnec za sebe ustanovil zástupce. Dále je zde založena substituční plná moc v níž zmocněnec Mgr. Kamil Fotr, advokát zmocnil za sebe substituenta JUDr. Petra Jana Bakeše, advokáta. Správní orgán postupoval správně, když od substitučního zástupce přijímal podání, avšak písemnosti zasílal výhradně zmocněnci. Teprve dne 30.11.2022 byla správnímu orgánu I. stupně doručena plná moc, v níž odvolatel zplnomocnil k zastupování JUDr. Petra Jana Bakeše, advokáta. Počínaje dnem doručení se stal zmocněncem odvolatele JUDr. Bakeš, a od této chvíle byly písemnosti správním orgánem zasílány tomuto novému, jedinému zmocněnci. Pokud měl Mgr. Kamil Fotr za to, že není zmocněncem odvolatel, měl o tomto v zájmu klienta správní orgán vyrozumět. Ze spisové dokumentace je naprosto zřejmé, že veškeré písemnosti se dostali do dispozice zmocněnce a tento mohl řádně hájit práva a zájmy odvolatele. Např. předvolání k ústnímu jednání dne 13.10.2022 bylo doručeno zmocněnci Mgr. Kamilu Fotrovi dne 16.09.2022 a na toto předvolání bylo reagováno substitučním zmocněncem JUDr. Bakešem, cestou veřejné datové sítě zprávou, se zaručeným elektronickým podpisem a je tedy zřejmé, že zmocněnec byl informován o provedení výslechu svědků v rámci ústního jednání, z něhož se omluvil. Odvolací

orgán má za to, že správní orgán I. stupně doručoval v souladu se správním řádem a námitku odvolatele považuje za nedůvodnou.

V. Závěr

Odvolací orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Dále přezkoumal správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Odvolací orgán považuje napadené rozhodnutí za věcně správné, odpovídající zjištěným a ničím nevyvráceným skutečnostem a námitky odvolatele, uvedené v rozhodnutí, za nedůvodné.

Poučení

Toto rozhodnutí je dle § 91 odst. 1 správního řádu konečné, nelze se proti němu dále odvolat a nabývá právní moci oznámením.

z p. Mgr. Darina Vanická
Odborná referentka oddělení dopravy

Vypraveno dne 09.01.2023

Rozdělovník:

*1x JUDr. Petr Jan Bakeš, advokát, se sídlem U Olší 280, 277 31 Velký Borek
1x správní orgán I. stupně Městský úřad Vrchlabí
1x odvolací orgán*